

Nico en Gertjan Groendijk klaar voor Special Olympics in Zuid Korea

Zó zouden alle sporters moeten zijn

GRONINGEN/BEDUM – Aanstaaende vrijdag stappen de broers Gertjan en Nico Groendijk uit Bedum in het vliegtuig. Vanuit Amsterdam vliegen ze (met Team NL) eerst naar London, om van daaruit richting Zuid Korea te vliegen. Daar wacht de schaatsende broers een nieuwe uitdaging in hun nu al imponerende sportcarrière: de Special Olympics, ofwel de Olympische winterspelen voor mensen met een verstandelijke beperking. Nerveus zijn ze slechts een heel klein beetje, ervaren als ze inmiddels zijn. ‘We gaan voor de medailles’, zeggen de broers ambitieus en strijdbaar, zoals het topsporters betaamt.

Nico en Gertjan komen namens Nederland uit op het onderdeel shorttrack. Maar eigenlijk maakt ze dat weinig uit. De Groendijkjes zijn namelijk allround sportmannen. Ze wandelen, skeeleren, schaatsen én fietsen. De focus in Zuid Korea ligt dus op het onderdeel shorttrack. ‘Ik doe mee aan de 500, de 777 en de 1500 meter’, zegt Nico. Broer Gertjan komt namens ons land uit op de 500 en 777 meter. ‘Of we kanshebbers zijn? Ik denk het wel. Namens Nederland willen we heel graag een medaille pakken, al mogen we de Koreanen beslist niet onderschatten. Shorttrack is in dat land heel populair. Koreanen staan bovendien bekend om hun uitstekende sprintwerk en bochtentechniek. Wij moeten het vooral hebben van onze snelheid op het rechte eind.’

Alaska

Insiders rekenen de broers uit Bedum tot de serieuze kanshebbers voor een medaille. Onwillekeurig dwalen de gedachten dan weer af richting Alaska, 2001. Daar haalde Nico twee keer zilver, zonder gedegen voorbereiding. ‘Ik heb de indruk dat beide heren nu nog veel beter zijn als destijds Alaska’, zegt insider Joop Sinnege, de oprichter van De Brug provincie Groningen. Sinnige gaat zelf mee naar Korea. ‘Sterker nog, we reizen een weekje eerder af. Je

krijgt niet vaak de kans om naar Zuid Korea te gaan, en dus vertrekken we eerder. Ons eerste reisdoel? Seoul uiteraard.'

Terug naar Nico en Gertjan. Ze hebben vertrouwen in het team. Vorig weekend werden in Enschede de allerlaatste puntjes op de i gezet. 'Het klikt, de sfeer is prima en ik denk dat we goed zijn', zegt Gertjan. Sporters die mee willen doen aan de Special Olympics worden door de clubs voorgedragen. Daarna gaan mensen van de bond kijken of ze geschikt zijn. Dan wordt overigens niet alleen gekeken naar de sportkwaliteiten. 'Ze zijn een periode van huis. Dat aspect speelt mee. Kunnen ze dat aan? Hoe gedragen ze zich in een groep? Naar dat soort aspecten wordt zeker ook gekeken', weet Sinnige. Dat zit bij de Groendijkjes echter wel snor. Een reis naar het buitenland is voor Nico en Gertjan ondertussen al even normaal als het halen van een brood bij de bakker. 'We hebben al heel wat van de wereld gezien', lachen ze. 'Het hoogtepunt? Poeh, daar vraag je wat. Eigenlijk was alles indrukwekkend. We beschouwen het telkens weer als nieuw hoogtepunt. Korea lijkt ons fantastisch. Voor we daadwerkelijk gaan strijden om medailles, krijgen we de kans om wat van het land te zien, om te acclimatiseren. Geweldig hoor.'

Zwembad

Nico en Gertjan Groendijk, ze wonen overigens samen in één huis, sporten al ruim twintig jaar voor De Brug. Zij zijn gestart met wandelen. Daarna gingen ze ook schaatsen en skeeleren. Het kostte ze schijnbaar allemaal geen moeite. Beiden namen in het recente verleden al deel aan de Special Olympics World Winter Games in Alaska en aan de National Winter Games in Inzell. In 2011 streden ze in Athene om de medailles en ook de alternatieve Elfstedentocht is voor de gebroeders bekend terrein. Ze waren bovendien al eens in Japan en in Zweden.

Sport staat centraal in hun leven. Op maandag liggen ze in het zwembad in Bedum. Daarnaast worden per week tientallen kilometers (stevig) gewandeld. Woensdagavond is de schaatsavond. Dan wordt onder de deskundige leiding van Herman Bos vooral gewerkt aan de techniek. 'Herman is een fijne trainer', zeggen de broertjes. 'Hij coacht goed en geeft nuttige tips. Even leek hij ook als coach mee te gaan naar Korea, maar helaas is hij eerste reserve.'

Schaatsen zat er overigens al snel in bij Nico en Gertjan. 'Ik zie het bevroren Boterdiep nog voor me. Met behulp van een stoel maakten we onze eerste slagen. We hebben nu eenmaal een bijzonder sportieve familie.' Daarmee slaan ze de spijker op de kop. Want naast supporters zijn pa en ma Klaas en Klara zelf ook sportminded. Klaas schaatst zelf ook nog steeds, moeder begeleidt de heren. En zoals het hoort leven ze vooral geweldig mee.

Nico is één en al enthousiasme, bij Gertjan is dat niet minder. Toch steekt ze één ding. Het gebrek aan aandacht voor hun winterspelen. Met name de televisie laat het afweten. 'We krijgen niets klaar bij de media. Natuurlijk is het mooi dat er dit jaar voor het eerst veel aandacht was voor de Paralympische Spelen, onze spelen tellen kennelijk nog steeds niet mee. Dat vinden we heel jammer. Want vergeet één ding niet, ook onze winterspelen zijn groots. Onze openingsceremonie kun je gewoon vergelijken met die van de 'normale' Olympische Spelen hoor. Met topartiesten. Ik vergeet nooit dat zo ineens Stevie Wonder op kwam treden. De tranen stonden in m'n ogen. Dat was echt geweldig.'

Kardinge

Nog iets: sporters met een verstandelijke beperking worden in sportland al heel lang serieus genomen. Zo hebben Nico en Gertjan in Erik Hulsebosch een soort van persoonlijke sponsor. Daarnaast gaan Nelli Cooman en acteur Peter Faber mee naar Korea, en kregen de broers al heel veel tips van schaatser Carl Verheijen. ‘We hoeven Erik Hulsebosch maar te bellen en we krijgen spullen van hem. Dat vinden we echt geweldig.’

Over de toekomst hebben beide heren nog niet echt nagedacht. ‘We zullen altijd blijven sporten, dat staat wel vast. Hoe lang we op topniveau mee kunnen, is natuurlijk de vraag. We voelen ons nu nog fit, maar dat kan snel anders zijn. En ach, als wij stoppen krijgen weer andere sporters een kans. Vinden we helemaal geen probleem.’

En weg zijn ze. De ijspiste van Kardinge op. Meters maken, de laatste puntjes op de i zetten, werken aan de bochtentechniek. Nico en Gertjan zijn echt. Puur. Sporters zoals sporters eigenlijk allemaal zouden moeten zijn. Sociaal, oprecht, enthousiast en vooral blij. Blij met alles wat de sport ze heeft gegeven. Waren alle sporters maar zo.

Vincent Muskee